

7 M. Ost

ІЛЮСТРОВАНИЙ
КАЛЕНДАР
Канадійського Українця

НА РІК

ТРИНАЦЯТИЙ РІЧНИК

Ціна 50 центів.

ВІННІПЕГ, МАНІТОБА

Prince George—Fourth Avenue.
Prince Rupert—Cor. Sixth St. & Third Ave
Revelstoke—McKenzie Avenue.
Vancouver—714 Richards Street.

Vancouver (Unskilled Labour) — Hotel
Europe Bldg., Powell Street.
Vernon—104 Barnard Avenue.
Victoria—Cor. Broughton & Langley Sts.

Вінніпег, Ман., Канада, дня 9-го падо-
листа, 1927.

Подав К. Б.

3 Торонта, Онт

Торонто, це по Монтреалі друге місто після числа мешканців у Канаді. Де Канада неначе леміш врзується на полудне поміж онтарійське, ірійське і гуронське озеро, серед садів з яблуками і виноградом, серед ланів, де випасуються прегарні корови, де літають мільйони пчіл, що збирають без упину мід, там виросло много, много міст а найбільше між ними є Торонто.

В Торонті живуть і Українці. Вони є в кожному майже місті, а може треба сказати, що з кожного народу можна людей стрінати по містах Канади, отже й Українців.

Вони опинилися тут зараз по році 1900 і працюють всюди, де можна найти яку тяжку працю.

Люди збиралися на богослуження в старій англійській церкві св. Олени при вулиці Дундас. Від року 1911 приступили до будови своєї церкви при вулиці Франкліна в році 1913. Українська громада під проводом о. Йосифа Боярчука покінчила будову церкви на весну 1914 р. Збори, концерти, представлення відбувалися в підцерковній галі.

По світовій війні в році 1919, коли уми були виведені з рівноваги подіями в Росії, прийшла черга неспокоїв і на Торонто. Протестантські і соціалістичні агітатори спонукали процес з парохом о. Боярчуком, щоби відобразити церков з під проводу Риму. Однак ця часть парохіян, які стояли при паросі побідила, бо церква була правно записана як церква для

рана московської церкви. Друга ватага під проводом причера Павла Крата, мріяла про це, щоби зробити з церкви презвитерську чорч. На збори приходив претеча, який називався Іван Роберт, чи якось так подібно, і давав ради в імені Павла Крата. А ще трета ватага, то була з „товаришів“. Вони хотіли конче на вежі замість хреста поставити молот, або серп, або фляшку з вискі. Процес скінчився, Англійці насміялися в суді і ватаги порозбігалися по смітниках. Церков лишилася церквою такою, як ми її мали в старім краю: українською, греко-католицькою, звязаною з найдавнішим містом для християнської організації, з Римом. Маємо порядок і плян роботи.

По тій заверусі вертав спокій і парохія виплачує довги, які тяжать на церкві постійними ратами. Довг за порохиальний дім сплачений, а тепер сплачується довг за церков. Архиепископ Торонта Мек-Нейл дозволив збирати по англійських католицьких церквах на довг нашої церкви і з тої збірки прийшло \$2,166.00, для того в січні 1927 р. сплачено \$2,500 довгу, а в серпні 1927 сплачено \$1,600.00. Довгу на церкві ще є \$11,200.00. Церковна Вест Торонті має 110 дійсних членів. — Українська громада, що належить до церкви працює під проводом теперішнього пароха о. А. Сарматюка. Цього року 1927 закуплено машину до галі на рухомі образки і гарне п'яно. Літом відбулося три пікніки.

В церковній галі має приміщення 1-ша

Бюра Праці.

Держава Канада зорганізувала 64 Бюр Праці, розміщених по всіх провінціях Канади.

Хто пошукує праці, може зголоситися до того бюра, котре для него найдогідніше. Зголоситися треба особисто або листовно. Тут подані місцевости, де є бюра й вулиці та числа домів, де міститься Бюро Праці, по Англійськи "Employment Office". Ті два слова треба написати як адресу і дописати місто, вулицю і число дому.

Листи писати по українськи.

Українські фермери і робітники можуть писати також до „Товариства Опіки“ на адресу: "Towarystwo Opiky", Winnipeg, Man., Box 1616, щоби дістати потрібні вказівки і поради.

Спис Бюр Праці:

Nova Scotia—

Halifax—92 Argyle Street.
Halifax (Women's)—24 George Street.
New Glasgow—168 Forbes Street.
Sydney—43 Wenworth Street

New Brunswick—

Chatham—Town Hall.
Moncton—284 St. George Street.
St. John—85½ Prince William Street.

Quebec—

Hull—191 Main Street.
Montreal—8 St. James Street.
Quebec—407 St. Paul Street
Sherbrooke—31a King Street.
Three Rivers—25 Des Forges Street.

Ontario—

Belleville—19 Campbell Street.
Brantford—241 Colborne Street.
Chatham—Davis Block, 62 Fourth Street.
Guelph—91 Quebec Street.
Hamilton—27 King William Street.
Kingston—35 Clarence Street.
Kitchener—9 Young Street.

Ottawa—139 Queen Street.
Pembroke—156 McKay Street.
Peterboro—190 Charlotte Street.
Port Arthur—193 Park Street.
Sarnia—219 North Front Street.

Ontario—

Sault Ste. Marie—Court House Building.
St. Catharines—200 St. Paul Street.
St. Thomas—580 Talbot Street.
Sudbury—10 Station Street.
Timmins—25½ Fourth Avenue.
Toronto (Men's)—45 Front Street, W.
Toronto (Women's)—46 Richmond St., W.
Windsor—28 Ferry Street.

Manitoba—

Brandon—1124 Rosser Ave.
Dauphin—G. W. V. A. Building.
Winnipeg (Men's Division)—Maw Block.
Cor. William Ave. and King Street.
Winnipeg (Women's General)—Maw Blk.,
Cor. William Ave. and King Street.
Winnipeg (Women's P. & B. and Juvenile Girls)—Maw Block, Cor William Ave. and King Street.

Saskatchewan—

Estevan—McCreedy and Holden Block.
Moose Jaw—18 High Street, E.
North Battleford—Board of Trade Bldg.
Prince Albert—Masonic Building.
Regina—1820 Albert Street.
Regina (Teachers')—Parliament Bldg.
Saskatoon—124 Ave. A. North.
Swift Current—115 Railway Street.
Weyburn—141 Third St. North.
Yorkton—Second Avenue.

Alberta—

Calgary—608 Second St. E.
Drumheller—281 Centre Street.
Edmonton—10168—10170 102nd Street.
Lethbridge—Hull Block, Third Ave.
Medicine Hat—120 South Railway Street.

British Columbia—

Cranbrook—10 Baker Street.
Kamloops—246 Victoria Street.

40 літ від смерти Федьковича.

Найбільший буковинський поет Юрій Коссован Федькович помер в 54-ім році життя, дня 11-го січня 1888 як редактор часопису „Буковина“ в Чернівцях і похований тамки на кладбищі. На його гробі красується гарний пам'ятник.

Українське громадянство читає залюбки його короткі оповідання з гуцульського життя, де він малює події на гуцульським селі серед парубків - Гуцулів, їх забави, польовання, стрічі з дівчатами, двоубої. Він малює село з гарної сторони і не цікавиться журбою господаря о його поле, худобу, збіжжя. Близку хвилю з селянського гуцульського життя, прегарні строї парубків, їх топірці, череси, вишивані сорочки, крисаті капелюхи з пір'ям

ЮРІЙ ФЕДЬКОВИЧ.

і квітами, це манить його око і його мова дзвенить тоді, як дзвінок. Любов, кохання, зрада, смерть за зраду в любови, такі палючі події йому по нутру. Його оповідання видав своїм накладом М. Драгоманів у Києві.

Дуже тішився поет своєю драмою „Довбуш“. Це була подія, неначе вимріяна для него: ватажок в гуцульським строю, на верх гір, що спішить на поміч бідним, а карає тих, що угнітають бідних. Довкола Довбуша його товариші, також Гуцули. Червоні строї, широкі череси, мосяжом окрашені, золотом вибівані топірці, кріси, порошниці, дзьобенки через плече. Вітер повіває перами на капелюхах, і шелестить листем дубів і буків в чорногорі. З долини підкрадаються шандарі, жовніри, але Довбуш їх не боїться. Його товариші, відважні хлопці, міцні, винні, хитрі, нікого не лякаються. Уміють підкрастися під хати богачів, під варті вояків і спритно висмикнутися. — Довбуш не гине від кулі шандара, ані у в'язниці, це не подобалося поетови. Довбуш гине через зраду тої, котру любить. Любов, кохання приносить Довбушови смерть. Щоби поставити цю драму на сцені, треба дуже доброго режисера, якийби умів вибрати з численних сцен лише ті, які дадуть суцільний образ головної події, а випустить ті сцени, які очовичує, що вони не потрібні. В сороковім році по смерті Федьковича могло би котресь Товариство в Канаді спробувати виставити „Довбуша“.

Федькович співав про ватажка Довбуша пісню, що дзвенить неначе сопілка серед ночі при місячнім світлі:

„Як я, братя, вже загину,
То зложіть мня на топорі,
Занесіть мня, де найкрасше,
Занесіть мня в сині гори,
Там де люди не заходя,
Там де пташки не співають,
Там мене Ви поховайте,
Най Ляхи мій гріб не знають“.

Виспівав Федькович много пісень, а

Найdaleше на Схід в Канаді положено українською громадою, є наша парохія в Сидней, Н. Ш. Еміграція сюди зачалася пізніше, як до інших місцевостей Канади. Перші українські поселенці приїхали до Сидней в рр. 1909—1910. Немаючи своєї організації, гуртувалися майже рік в заповогом товаристві разом з Мадярами та Поляками. Потім від них відлучилися і zaloжили чисто українське Запового Товариство св. Духа.

В рр. 1911 і 1912. відвідав Сидней о. Ермо. Заохочені о. Ермою наші люди, стали думати про будову церкви. На початках поставили маленьку капличку, яку тепер переіменовано на галю.

Відтак загостив сюди о. Виняський і організація поступала вперед. Заложено кооперативу (в 1911 р.). Вкінці взялися парохіяне таки до будови церкви, яку скінчено в р. 1913. Вневдовзі по відїзді о. Виняського кооператива розпалася.

В р. 1913. приїхав до Сидней о. Краєцький і тоді всі наші Українці згуртувалися в одну поважну парохію.

Наші люди працювали в сталевій фабриці, де виробляли сталь, рили і т. д., в дровівні, де виробляли дріт і цвяхи, в коксовні, де перероблюють вуголь на кокс і декілька на залізничній дорозі.

По скінченню війни, в тейшій сталевій фабриці зачалися страйки. Страйки зачалися в р. 1919. в фабриці "Домініон Айрон енд Стіл Воркс", яка з получена з вуглевою Компанією. По страйках наступило безробіття, а в слід за тим много наших парохіян виїхало до Старого Краю, другі збайдужніли і тейша парохія, яка цілими літами була сильною, підупала. Багато байдужних, багато всезнайків, особиста зарозумілість, — взагалі те, що спричинило серед всіх Українців в Канаді лихо, те саме й тут. Багато поправилось послідними часами, але з причини шістьлітнього безробіття, кожний думає більше над

сим, як пережити тяжкі часи. І се є властивою причиною застою в Товаристві. Члени мало сходяться.

Тепер існує в Сидней Товариство ім. Маркіяна Шашкевича, яке міститься в парохіяльній галі. У Заряді сего Тов. є о. Н. Шумський — председатель; М. Сваричевський — містопредседатель; Т. Кавецький — писар; а М. Ковальчук — скарбник. Тов. ім. М. Шашкевича, в злучі з парохією, відіграло кілька представлень, як: "Свекруха", "Грамофон", "Не ходи Грицю на вечерниці". Крім Товариства ім. М. Шашкевича, існує ще й Рідна Школа, яку веде о. Н. Шумський. Рідна Школа відіграла шевченківський концерт, концерт в листопадову річницю, кілька представлень, як "Добрі діти", "Свято Николаївська Гостина" і кілька вечерів сміху. При Рідній Школі веде о. Н. Шумський і пласт. Пластуни брали участь в Діамантовім Ювілейнім поході. Пласт — має стати завязком "Січи" в нашій місцевості.

Дванадцять миль від Сидней починається терен вуглевих копалень. Найбільше наших людей працювало в копальні "Домініон ч. 1." Однак в послідних часах багато наших людей відправили від роботи. Деякі поїхали до Краю, а деякі відїхали до копалень в Глей Бей та Вортфорд.

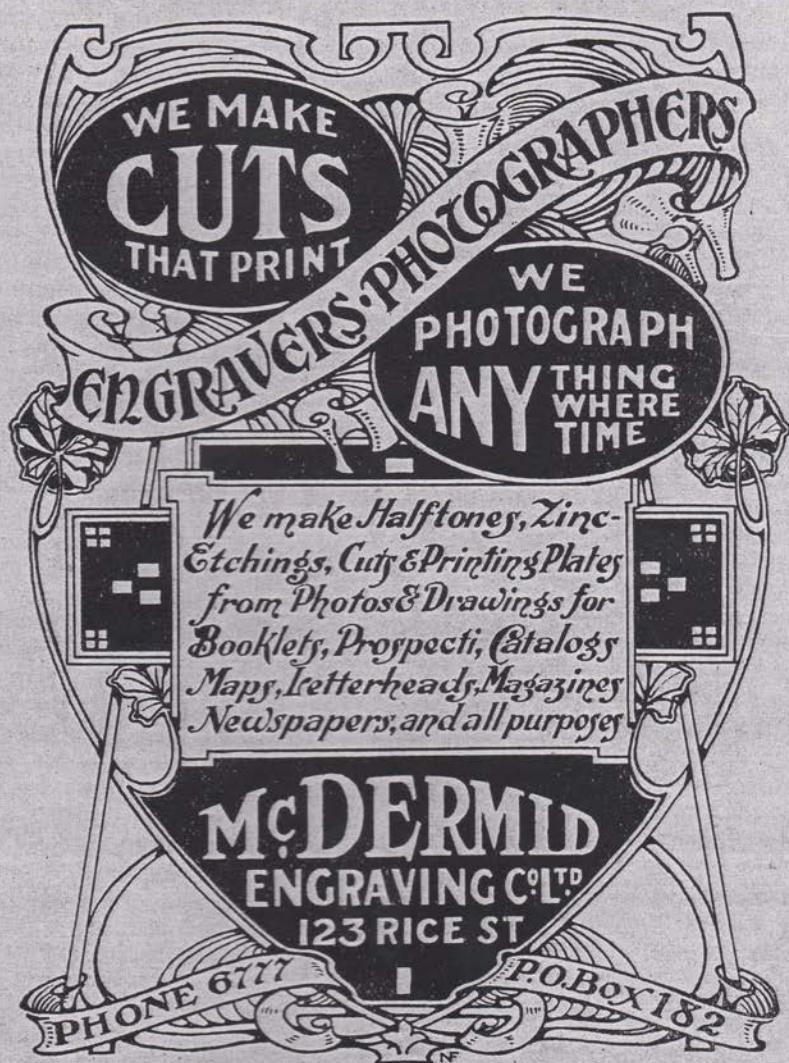
В цілій провінції Нової Шкотії наші люди осіли лише в найближчих околицях Сидней. В інших місцевостях знайдеться оден — два.

Збірка на Інвалідів виносила \$13.15. Для потерпівших від повені в Галичині — \$60.80.

Тих кілька стрічок начеркнув я як привіт від нас, тут на березі Атлантійського Океану, для Українців в лісах і степах Західної Канади.

Сидней, Нова Шкотія.

о. Н. Шумський.

Всі кліші до нашого Календаря зроблені фірмою МікДермі
 Енгрейвінг Ко. Роботу роблять дуже солідно і тано. Ми по
 ручаємо отже їх всім товариствам і парохіяльним урядам
 котрі схочуть колинебудь зробити для себе добрий кліш.
 Памятайте їх адрес.